

avšak predpisy tohoto zákona platia i pre takýto pomer osadnícky a pre takto nezrušené práva a povinnosti z neho.

§ 30. — Tento zákon nevzťahuje sa na pomery vzniklé tým, že boly alebo sú štátne pozemky na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi prenajaté, do árendy dané alebo iné práva k nim alebo k ich užitkom sriadené alebo vykonávané (na pr. i ako služné, mzda, deputát a pod.) hoci v pomere námezdnom alebo inom pomere podobnom, avšak ináč, ako na základe pomeru osadníckeho v smysle § 1.

§ 31. — ⁽¹⁾ Zákon tento, ktorého platnosť je obmedzená na územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi, nabýva účinnosti dva mesiace po vyhlásení.

⁽²⁾ Tým istým dňom pozbýva platnosti nariadenie ministra s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 9. apríla 1919, č. 63/1919 (č. 11 Úrad. ncv. z 12. apríla 1919).

⁽³⁾ Prevádzkať tento zákon ukladá sa ministrom zemedelstva, verejných prác, spravedlnosti, financií a vnútra.

(Vyhlášen v častce 95. Sb. z. a n. dne 13. listopadu 1925.)

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 17. listopadu 1925, č. 240, o mzdách za šití v konfekci textilního zboží objednaného pro vojenskou správu.

Komise pro krejčovské práce, zřízená podle ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1917, č. 448 ř. z., pokud se týče ministerského nařízení ze dne 9. března 1918, č. 91 ř. z., usnesla se stanovití mzdové sazby za zhotovení nově zavedených košil vzor 25, podvlékaček vzor 25 a jezdeckých kalhot takto:

P ř e d m ě t	V místech	Zhotovení			
		díleňská práce		domácká práce	
		Kč	h	Kč	h
Košile vz. 25	I. třídy	4	46	4	91
	II. třídy	4	01	4	42
Podvlékačky vz. 25 . . .	I. třídy	2	66	2	93
	II. třídy	2	39	2	64
Jezdecké kalhoty	I. třídy	9	56	10	52
	II. třídy	8	60	9	47

Místa I. třídy jsou: Velká Praha, Velké Brno, Prostějov, Boskovice a všechna místa, v nichž sídlí obchodní a živnostenská komora.

Místa II. třídy jsou: všechna ostatní místa.

(Vyhlášena v častce 103. Sb. z. a n. dne 30. listopadu 1925.)

Sociální pojištění.

Vládní nařízení ze dne 9. října 1925, č. 200, kterým se provádějí §§ 267, 274, 275 a 276 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 267, 274, 275, 276 a 288 zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců

pro případ nemoci, invalidity a stáří, a podle § 148, odst. 3., zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb. z. a n., o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří:

§ 1. — Dnem 1. července 1926 zastaví pojišťovací činnost:

1. okresní nemocenské pokladny, které se nepřemění na základě §§ 24 a 266 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v okresní nemocenské pojišťovny,

2. zemědělské nemocenské pokladny, které se nepřemění na základě §§ 25 a 266 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. v zemědělské nemocenské pojišťovny,

3. společenstevní (gremiální) nemocenské pokladny, které nevyhovují ustanovení § 27 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n.

§ 2. — Dnem 1. července 1926 pozbudou spolkové nemocenské pokladny a zapsané pokladny pomocné, které nevyhovují ustanovením §§ 28, pokud se týče 29 zákona č. 221/1924 Sb. z. a n., práva pojišťovati osoby povinně pojištěné pro případ nemoci podle tohoto zákona s účinkem, že by osoby ty nemusily býti pojištěny u příslušné nemocenské pojišťovny.

§ 3. — Nemocenské pokladny uvedené v §§ 1 a 2 jsou povinny podati do 30. září 1926 dozorčímu úřadu zprávy uvedené v § 72 zákona ze dne 30. března 1888, č. 33 ř. z., případně v § 137 zák. článku XIX z roku 1907 za dobu své působnosti, za niž jich ještě nepodaly.

§ 4. — Toto nařízení nabude účinnosti dnem 1. července 1926; provéstí je ukládá se ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 84. Sb. z. a n. ze dne 15. října 1925.)

Zákon ze dne 21. srpna 1925, č. 220, o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Právní pravidla obsažená v úmluvách mezi Československou republikou a republikou Rakouskou, a to ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, pokud upravují látku vyhrazenou zákonodárství Československé republiky, mají moc zákona.

§ 2. — ⁽¹⁾ Platy plynoucí československému zúčtovacímu ústavu podle úmluvy z 18. června 1924 (§ 1) tvoří společnou zúčtovací podstatu. Této podstaty jest po úhradě platů povinných podle této úmluvy pro rakouské věřitele a po úhradě výloh Československého zúčtovacího ústavu (§ 3 zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími) použití k uspokojení československých věřitelů.

⁽²⁾ Vláda se zmocňuje, aby pro uspokojení věřitelů, jež zásadně stane se způsobem poměrným, vydala nařízením podrobnější předpisy, přihlížeje při tom podle potřeby ke zvláštní hospodářské povaze jednotlivých druhů pohledávek.

§ 3. — V případech, kde úmluva ze dne 18. června 1924 (§ 1) vyhrazuje stranám stížnost k mezistátnímu rozhodčímu soudu, nemá místa stížnost podle § 4 zákona č. 207/1922 Sb. z. a n.